

Είχαμε δει : Για καμπύλες

18/12/17

Κάδεισμο της παρέυθεσης για καμπύλες.

(παραμ καμπύλη) $f: I \rightarrow \mathbb{R}^n$, $I \subset \mathbb{R}$ διάστημα, ο.σ.

κανονική καμπύλη $\bar{f} \in C^2(\text{conv } I)$ ο.σ. διασπορά με

$$f'(t) \neq 0 \quad \forall t \in I$$

ελάχιστο δάκτυλο. (δύναμη ταχύτητας)

μήκος καμπύλης $L(\bar{f}) = \int_a^b \underbrace{\|f'(t)\|}_{\text{ταχύτητα}} dt, f[a,b] \rightarrow \mathbb{R}^n$

αναπαρμετρικός καμπύλης : $\gamma = f \circ \varphi [A,B] \rightarrow \mathbb{R}^n$

με $\varphi: [A,B] \rightarrow [a,b]$ $\uparrow \downarrow$ και επί ο.σ.

(για κανονικές καμπύλες, συνήθως, φ @ παραμετρικός μετασχηματισμός $\} \in C^1$)

Όταν φ αύξουσα ο παραμ. μετασχηματισμός διασπείρει τον προσανατολισμό. Όταν φ φθίνουσα τον αντιστρέφει. Ένας ειδικός παραμ. μετασχηματισμός είναι ο

$\varphi(\tau) = a + b - \tau, \tau \in [a,b]$, ο οποίος αντιστρέφει την καμπύλη $f \circ \varphi(I) = f(a+b-\tau), \tau \in [a,b]$

αντίστροφη καμπύλη.

Π.χ αν $f(t) = a + t(b-a), b \neq a, t \in [0,1]$.

η αντίστροφη καμπύλη είναι $f \circ \varphi(\tau) = f(1-\tau) = a + (1-\tau)(b-a) = b + \tau(a-b)$

Επίσης μπορούμε παρατηρήσει ότι $f'(t) = b-a$

και $f \circ \varphi(\tau) = a-b \Rightarrow \|f'(\tau)\| = \|b-a\|$

Θηλ ο $\varphi(\tau) = a+b-\tau$, πράγματι αντιστρέφει τον προσανατολισμό [δηλαδή με μια σειρά διατρέχουμε τα σημεία της $f([a,b]) \subset \mathbb{R}^n$].

αρκεί $\varphi'(\tau) = -1 < 0 \Rightarrow \varphi$ φθίνουσα.

και έχει μήκος $L(f) = \int_0^1 \|b-a\| dt = \|b-a\|$

Παλ Τι συμβαίνει με τον κύκλο $f(t) = r(\cos t, \sin t)$ $t \in [0, 2\pi]$, $r > 0$ αν θεωρήσω την αντίστροφη $f \circ \varphi(\tau)$

* $\cos(\alpha + \beta) = \cos \alpha \cos \beta - \sin \alpha \sin \beta$
 * $\sin(\alpha + \beta) = \sin \alpha \cos \beta + \sin \beta \cos \alpha$

Εφαρμογές

Λύση

Από οποιαδήποτε

$$\begin{aligned} f^\theta(\tau) &= f(2\pi - \tau) = \\ &= r(\cos(2\pi - \tau), \sin(2\pi - \tau)), \tau \in [0, 2\pi] \\ &= \left(\underbrace{\cos(2\pi)}_{=1} \underbrace{\cos(-\tau)}_{=\cos \tau} - \underbrace{\sin(2\pi)}_{=0} \underbrace{\sin(-\tau)}_{=-\sin \tau} \right) \\ &= \cos \tau \end{aligned}$$

όρα $f^\theta(\tau) = r(\cos \tau, -\sin \tau), \tau \in [0, 1]$

$$\begin{aligned} &= \underbrace{\sin(2\pi)}_{=0} \cos(-\tau) + \\ &+ \underbrace{\cos(2\pi)}_{=1} \underbrace{\sin(-\tau)}_{=-\sin \tau} \\ &= -\sin \tau \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} f(0) &= f(2\pi) \\ &= f^\theta(0) = f^\theta(2\pi) \end{aligned} \quad \tau \in [0, 2\pi]$$

$$\begin{aligned} f'(t) &= r(-\sin t) \Rightarrow f'(0) = r(0, 1) \\ f^\theta'(t) &= r(-\sin t, -\cos t) \Rightarrow f^\theta'(0) = r(0, -1) \end{aligned}$$

πα την αναπαράσταση παραμετρική ~~και~~ καμπύλην $\vec{r} = f \circ \varphi: [A, B] \rightarrow \mathbb{R}^n$ έχουμε (αυ είναι $c \neq 1$)
 $\vec{r}'(t) = f'(\varphi(t)) \varphi'(t)$

αυ φ αυξάνει, τότε θετικό αρνητικό

(\Rightarrow) δεν αλλάζει / αλλάζει την κατεύθυνση του f

$$\text{και επίσης } L(\vec{r}) = L(f) =: L(c) = f([a, b]) = \vec{r}([A, B])$$

αν η f είναι ανάη (ή ανάη κλειστή) (όχι διατρέχεται (\Leftarrow τρέχεται \Rightarrow)) το c μπορεί να οριστεί

να κανονίσει καμπύλη $s(t) = \int_a^t \|f'(z)\| dz, \tau \in [a, b]$
 ομαλότητα μήκους τόξου της $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}^n$

Η S^{-2} είναι παραμ. μετασχηματισμός που διασπείρει
 τα προσανατολισμένα C¹ σημειώματα, και η $\bar{S} = f \circ S^{-2}$
 ονομάζεται παραμετρικόν ως προς μινός τόξο
 $\Rightarrow \| \bar{S}'(t) \| = 1$.

Από
 από
 από
 από

το καλύτερο μια καμπύλη να είναι κανονική ή του C¹
 $\Rightarrow f' \circ S$ ή $f'(t) \neq 0 \Leftrightarrow$ (μπορώ να έχω $\bar{S}'(t)$ $\neq 0$ ή S.
 αναπαράσταση του ως προς
 μινός τόξο).

Τι γίνεται με καμπύλες;

Απάντηση:

Μπορούμε να ερωτάμε καμπύλες ή άραως π.χ μια
 ποδοσφαιρική φράση, να τη σπάσουμε σε ευθύγραμμα τμήματα
 τα οποία όμως είναι ευθύγραμμα. $f = f_1 \oplus f_2 \oplus \dots \oplus f_n$
 μινός $L(f) = \sum L(f_i)$

π.χ $U = (0,1) \times (0,1) \Rightarrow \partial U = \{ (t, 0) : t \in [0,1] \}$
 $\cup \{ (1, t) : t \in [0,1] \}$
 $\cup \{ (1, 1) + t(-1, 0) : t \in [0,1] \}$
 $\cup \{ (0, 1) + t(0, -1) : t \in [0,1] \}$
 $= C_1 \cup C_2 \cup C_3 \cup C_4$
 $C_i = f_i([0,1])$

Τέλος με καμπύλες

~~π.χ $U = (0,1) \times (0,1) \Rightarrow \partial U$~~

Τι λέγαμε πριν από τις καμπύλες;

Λέγαμε για μερικές παραμέτρους, παραμώφους,
 παραμώφους κατά υστεύθωσαν (συμπίπτει για
 $f: U \rightarrow \mathbb{R}^n, U \subset \mathbb{R}^m$ ανοιχτό).

Τι σημαίνει αραά φεμετρικόν;

Παράδειγμα: $A: U = \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$

~~π.χ~~ $\rightarrow \Gamma = \{ (x, y, f(x, y)) : (x, y) \in U \}$

αν η f είναι C² και το U ανοιχτό, είναι μια
 επιφάνεια στα \mathbb{R}^3 .

Η $\frac{df}{dx}(x_0, y_0)$ δίνει την κλίση της

εφαπτομένης στην καμπύλη της τμήσης των
γραμμικών με το επίπεδο $y = y_0$ στο σημείο
 $(x_0, y_0, f(x_0, y_0)) \in \Gamma$

Η εφαπτομένη (ευθεία) είναι ψ
$$z = f(x_0, y_0) + (x - x_0) \frac{df}{dx}(x_0, y_0)$$

$y = y_0, x \in \mathbb{R}$

βρίσκεται (η εφαπτομένη) στο επίπεδο αυτό.

Αντίστοιχα η $\frac{df}{dy}(x_0, y_0)$ είναι η κλίση
της εφαπτομένης ∂y ευθείας στο ίδιο σημείο $(x_0, y_0, f(x_0, y_0))$,
της καμπύλης

$\{x = x_0\} \cap \Gamma$

και έχει εξίσωση $z = f(x_0, y_0) + (y - y_0) \frac{df}{dy}(x_0, y_0), x = x_0, y \in \mathbb{R}$

Παρατήρηση (C = Αρχή Δ.Γ.)

Οι 2 εφαπτομένες ευθείες τμήνονται στο
 $(x_0, y_0, f(x_0, y_0)) \in \Gamma$ βρίσκονται σε καμίαθε μία
σε ένα επίπεδο, το οποίο είναι κάθετα

καλορίζων ένα μοναδικό επίπεδο που τις

περιέχει με τύπο $z = f(x_0, y_0) + (x - x_0, y - y_0) \cdot \nabla f(x_0, y_0)$
 $= (x - x_0) \frac{df}{dx}(x_0, y_0) +$

$+ (y - y_0) \frac{df}{dy}(x_0, y_0)$

το εφαπτομεν επίπεδο
της f (του Γ) στο σημείο (x_0, y_0)
ή (στο σημείο $(x_0, y_0, f(x_0, y_0))$).